Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

20. december 2017 *

»Appel – forordning (EF) nr. 834/2007 – produktion og mærkning af økologiske produkter – forordning (EF) nr. 889/2008 – gennemførelsesforordning (EU) nr. 1358/2014 – søgsmålsinteresse – begrebet »personlig fordel««

I sag C-268/16 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 13. maj 2016,

Binca Seafoods GmbH, München (Tyskland), ved Rechtsanwalt H. Schmidt,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved A. Lewis, G. von Rintelen og K. Walkerová, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne C. Vajda, E. Juhász (refererende dommer), K. Jürimäe og C. Lycourgos,

generaladvokat: M. Bobek,

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 29. marts 2017,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. juni 2017,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

1 Med sit appelskrift har Binca Seafoods GmbH (herefter »Binca«) nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets kendelse af 11. marts 2016, Binca Seafoods mod Kommissionen (T-94/15, ikke trykt i Sml., herefter »den appellerede kendelse«, EU:T:2016:164), hvorved Retten afviste appellantens påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1358/2014 af 18. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, for så vidt angår økologiske akvakulturdyrs oprindelse, opdrætspraksis for akvakulturdyr, foder til økologiske akvakulturdyr og produkter og stoffer, der er tilladt i produktionen af økologisk akvakultur (EUT 2014, L 365, s. 97, herefter »den omtvistede forordning«).

Retsforskrifter

Grundforordningen

2 Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT 2007, L 189, s. 1, herefter »grundforordningen«) bestemmer i artikel 1:

»1. Denne forordning danner grundlaget for en bæredygtig udvikling af økologisk produktion og skal samtidig sikre det indre markeds effektive funktion, garantere fair konkurrence, sikre forbrugernes tillid og beskytte forbrugernes interesser.

Forordningen fastsætter fælles mål og principper til støtte for de regler, der fastsættes i henhold til denne forordning, vedrørende:

a) alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen af økologiske produkter og kontrollen hermed

[…]

2. Denne forordning gælder for følgende landbrugsprodukter, herunder også akvakulturprodukter, der markedsføres eller planlægges markedsført:

a) levende eller uforarbejdede landbrugsprodukter

b) forarbejdede landbrugsprodukter til konsum

c) foder

d) vegetativt formeringsmateriale og frø til udsæd.

Produkter, der stammer fra jagt og fiskeri efter vildtlevende arter, betragtes ikke som økologiske.

[…]«

3 Grundforordningens artikel 2 har følgende ordlyd:

»I denne forordning forstås ved:

a) »økologisk produktion«: brugen af produktionsmetoder i overensstemmelse med reglerne i denne forordning i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen

[…]

d) »erhvervsdrivende«: fysiske eller juridiske personer, der har ansvar for at sikre, at forordningens krav opfyldes på de økologiske virksomheder, som de kontrollerer

[…]«

4 Grundforordningens artikel 15, der fastsætter de regler, som finder anvendelse på produktionen af akvakulturdyr, har følgende ordlyd:

»1. Ud over de generelle regler for landbrugsproduktion i artikel 11 gælder følgende regler for produktion af akvakulturdyr:

a) [M]ed hensyn til akvakulturdyrenes oprindelse:
   i) Økologisk akvakultur skal være baseret på opdræt af yngel fra økologiske gydebestande og økologiske brug.
   ii) Når der ikke er yngel fra økologiske gydebestande eller brug til rådighed, kan der indsættes ikke-økologisk producerede dyr i et brug på særlige betingelser

   […]

c) [M]ed hensyn til avl:

   […]
   iii) Der skal fastsættes artsspecifikke betingelser for forvaltning af gydebestande, avl og produktion af yngel.

[…]«

5 Grundforordningens artikel 38 bemyndiger Europa-Kommissionen til at vedtage gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning.

6 Grundforordningen anvendes ifølge artikel 42 heri fra den 1. januar 2009.

Gennemførelsesforordningen

7 I sin oprindelige version udelukkede artikel 1, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT 2008, L 250, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«), der ifølge artikel 97 heri finder anvendelse fra den 1. januar 2009, akvakulturprodukter fra sit anvendelsesområde.

Den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen

8 Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 710/2009 af 5. august 2009 (EUT 2009, L 204, s. 15, berigtiget i EUT 2011, L 37, s. 30, herefter »den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen«) blev anvendelsen af gennemførelsesforordningen udvidet til at omfatte visse akvakulturdyr, og særlige regler for fremstillingen af akvakulturprodukter blev indført i gennemførelsesforordningen.

9 Den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen indførte i gennemførelsesforordningens afsnit II et kapitel 2a med overskriften »Produktion af akvakulturdyr«. I dette kapitels afdeling 2 vedrørende akvakulturdyrenes oprindelse angav artikel 25e betingelserne for, at ikke-økologiske akvakulturdyr kunne indføres på et brug.

10 I sin oprindelige version efter den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen bestemte artikel 25e følgende:

»1. Hvis det ikke er muligt at anskaffe økologisk opdrættede akvakulturdyr, kan der til avlsformål eller for at forbedre arvemassen indføres indfangede vilde eller ikke-økologiske akvakulturdyr på bruget. Disse dyr skal holdes under økologisk forvaltning i mindst tre måneder, før de må anvendes til avl.

2. Hvis der ikke kan skaffes økologisk yngel af akvakulturdyr, kan der med henblik på videreopdræt indføres ikke-økologisk yngel på bruget. I så tilfælde skal økologireglerne følges for mindst de sidste to tredjedele af dyrets produktionscyklus.

3. Andelen af ikke-økologisk opdrættet yngel af akvakulturdyr, der indføres på bruget, nedsættes til højst 80% pr. 31. december 2011, højst 50% pr. 31. december 2013 og 0% pr. 31. december 2015.

4. Indsamling af vildtlevende yngel med henblik på videreopdræt er specifikt begrænset til følgende tilfælde:

a) naturlig tilstrømning af fisk eller larver og ungdyr af krebs i forbindelse med påfyldning af damme, indeslutningssystemer og indhegninger

b) europæisk glasål, forudsat at der er indført en godkendt forvaltningsplan for ål for det pågældende område, og så længe spørgsmålet om kunstig reproduktion af ål endnu ikke er løst.«

11 Artikel 25i, der har overskriften »Forbud mod anvendelse af hormoner«, som er indført i gennemførelsesforordningens afsnit II, kapitel 2a, afdeling 4, der omhandler avl, ved den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen, bestemmer:

»Det er forbudt at anvende hormoner og hormonderivater.«

12 Artikel 25k, der har overskriften »Særlige regler for foder til kødædende akvakulturdyr«, som er indført i gennemførelsesforordningen ved den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen, har, i den affattelse, der følger efter Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 505/2012 af 14. juni 2012 om ændring og berigtigelse af forordning nr. 889/2008 (EUT 2012, L 154, s. 12), følgende ordlyd:

»1. Kødædende akvakulturdyr skal fodres ud fra følgende prioritering:

a) økologiske foderprodukter fra akvakulturproduktion

b) fiskemel og fiskeolie af slagteaffald fra økologisk akvakulturproduktion

c) fiskemel og fiskeolie og ingredienser af fiskeoprindelse, der er udvundet af slagteaffald fra fisk, der er fanget med henblik på konsum i bæredygtigt fiskeri

d) økologiske fodermidler af vegetabilsk eller animalsk oprindelse.

[…]

3. Foderplanen må indeholde op til 60% økologisk plantemateriale.

4. Astaxanthin fremstillet fortrinsvis af økologiske materialer, som f.eks. skaller fra økologisk opdrættede krebsdyr, må anvendes i foderrationen til laks og ørred inden for grænserne af deres fysiologiske behov. Hvis der ikke kan skaffes økologiske materialer, må der anvendes naturlige astaxanthinkilder, som f.eks. Phaffia-gær.«

13 Den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen fandt i henhold til denne forordnings artikel 2 anvendelse fra den 1. juli 2010.

14 I gennemførelsesforordningens artikel 95 har den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen imidlertid tilføjet følgende stykke:

»11. Den ansvarlige myndighed kan give de produktionsenheder, der er etableret og indtil denne forordnings ikrafttræden har produceret akvakulturdyr eller tang i henhold til nationalt anerkendte økologiske regler, tilladelse til i en periode indtil den 1. juli 2013 at beholde deres økologiske status, mens de bestræber sig på at tilpasse sig nærværende regler, forudsat at der ikke sker unødig forurening af vandet med stoffer, der ikke er godkendt til økologisk produktion. Producenter, der nyder godt af denne foranstaltning, skal meddele de ansvarlige myndigheder, hvilke faciliteter, damme, bure eller tangpartier der er tale om.«

15 Artikel 2, sidste afsnit, i den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen bestemte:

»Denne forordning kan fra den 1. juli 2013 revideres og i givet fald ændres på grundlag af behørigt begrundede forslag fra medlemsstaterne.«

Den anden ændringsforordning til gennemførelsesforordningen

16 Med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1030/2013 af 24. oktober 2013 (EUT 2013, L 283, s. 15, herefter »den anden ændringsforordning til gennemførelsesforordningen«) blev slutdatoen for overgangsperioden, hvorunder den første ændringsforordning til gennemførelsesforordningen ikke kunne ændres (herefter »overgangsperioden«), der blev fastsat til den 1. juli 2013 ved gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 11, erstattet med datoen den 1. januar 2015.

Den tredje ændringsforordning til gennemførelsesforordningen

17 Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1364/2013 af 17. december 2013 om ændring af [gennemførelsesforordningen] for så vidt angår anvendelsen af ikke-økologisk opdrættet yngel af akvakulturdyr og ikke-økologisk yngel af toskallede skaldyr i økologisk akvakultur (EUT 2013, L 343, s. 29, herefter »den tredje ændringsforordning til gennemførelsesforordningen«) ændrede gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 3.

18 Den periode, hvor andelen af ikke-økologisk opdrættet yngel af akvakulturdyr, der indføres på bruget, kan udgøre op til 50%, blev forlænget til den 31. december 2014.

19 Den dato, hvor andelen højst må udgøre 0%, der var fastsat til den 31. december 2015, blev ikke ændret.

Den omtvistede forordning

20 Artikel 1, nr. 1), i den omtvistede forordning erstattede gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, således:

»4. Indsamling af vildtlevende yngel med henblik på videreopdræt er specifikt begrænset til følgende tilfælde:

a) naturlig tilstrømning af fisk eller larver og ungdyr af krebs i forbindelse med påfyldning af damme, indeslutningssystemer og indhegninger

b) europæisk glasål, forudsat at der er indført en godkendt forvaltningsplan for ål for det pågældende område, og så længe spørgsmålet om kunstig reproduktion af ål endnu ikke er løst

c) indsamling af vild fiskeyngel af arter andre end europæisk glasål med henblik på videreopdræt i traditionelt ekstensivt akvakulturbrug i vådområder, såsom brakvandsbassiner, tidevandsområder og kystlaguner, der er lukket af diger og skråninger, hvis:
   i) udsætningen er i overensstemmelse med de forvaltningsforanstaltninger, som er godkendt af de relevante myndigheder, der har ansvaret for forvaltningen af de pågældende fiskebestande, for at sikre bæredygtig udnyttelse af de berørte arter, og
   ii) fiskene udelukkende fodres med foder, der forekommer naturligt i det omgivende miljø.«

21 Tredje og fjerde betragtning til denne forordning begrundede tilføjelserne til gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, således:

»(3) I henhold til [grundforordningens] artikel 15, stk. 1, litra a), nr. ii), […] kan der indsættes ikke-økologisk producerede dyr i et brug på særlige betingelser, når der ikke er yngel fra økologiske gydebestande eller brug til rådighed. [Gennemførelsesforordningen] fastsætter specifikke begrænsninger for så vidt angår indfangede vilde akvakulturdyr, herunder indsamling af vildtlevende yngel. Visse traditionelle praksisser vedrørende ekstensivt fiskebrug i vådområder, såsom brakvandsbassiner, tidevandsområder og kystlaguner, der er lukket af diger og skråninger, har eksisteret i århundreder og har en vis værdi i forhold til kulturarv og bevarelse af biodiversiteten samt ud fra et økonomisk perspektiv i forhold til lokalsamfundet. Under visse betingelser har disse praksisser ingen indvirkning på størrelsen af bestanden af de berørte arter.

(4) Indsamling af vildtlevende yngel med henblik på videreopdræt i forbindelse med disse traditionelle akvakulturpraksisser betragtes derfor som værende i overensstemmelse med målene, kriterierne og principperne for økologisk akvakultur, forudsat at der er iværksat forvaltningsforanstaltninger, som er godkendt af de relevante myndigheder, der har ansvaret for forvaltningen af de pågældende fiskebestande, således at der sikres en bæredygtig udnyttelse af de berørte arter, at udsætningen er i overensstemmelse med de nævnte foranstaltninger, og at fiskene udelukkende fodres med foder, der forekommer naturligt i det omgivende miljø.«

22 Artikel 1, nr. 3), i den omtvistede forordning supplerede gennemførelsesforordningens artikel 25k, stk. 1, således:

»e) foderprodukter, som stammer fra hele fisk fra bæredygtigt fiskeri, der er certificeret i henhold til ordninger, der anerkendes af den kompetente myndighed i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 [af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT 2013, L 354, s. 22)]«.

23 Artikel 1, nr. 5), i den omtvistede forordning indførte ligeledes et nyt stykke i gennemførelsesforordningens artikel 25k med følgende ordlyd:

»5. Histidin, der fremkommer ved gæring, kan anvendes i foderrationen til laksefisk, når de i stk. 1 opførte foderkilder ikke indeholder tilstrækkelige mængder histidin til at opfylde fiskens ernæringsmæssige behov og forebygge stær.«

Tvistens baggrund

24 Binca er et tysk økologisk certificeret selskab, som importerer fisk, der kaldes »pangasius«, som produceres i Vietnam i akvakulturbruget Binca Organic Farm inden for rammerne af økologisk akvakultur, og derefter sælger fiskene til handelspartnere i Tyskland, Østrig og i de skandinaviske lande.

25 Binca køber pangasius i frossen tilstand via en virksomhed i Vietnam (herefter »mellemhandleren«), der er børsnoteret og økologisk certificeret, som foretager forarbejdningen og nedfrysningen af akvakulturfisk, og som udsteder fakturaen for den leverede vare til Binca, der agerer som eksportør.

26 Binca køber selv fiskefoder, som selskabet leverer til mellemhandleren, og trækker det tilsvarende beløb fra købsprisen, der betales til denne.

27 Ved skrivelse til Kommissionen i september 2014 fremsatte Binca ændringsforslag til gennemførelsesforordningen, bl.a. til artikel 25e, stk. 3, som ændret ved den tredje ændringsforordning til gennemførelsesforordningen, med henblik på at forlænge muligheden for at indføre ikke-økologisk opdrættet yngel af akvakulturdyr på bruget indtil 2021.

28 Ved skrivelse af 15. oktober 2014 meddelte Kommissionen Binca, at ændringsprocessen vedrørende gennemførelsesforordningen var undervejs, og at medlemsstaternes og alle interesserede parters holdninger ville blive taget i betragtning.

29 Den omtvistede forordning blev vedtaget den 18. december 2014.

30 Ved skrivelse af 18. februar 2015 anmodede Binca under henvisning til artikel 265 TEUF om, at Kommissionen forlængede overgangsperioden i gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 11, til den 1. januar 2018 for så vidt angår pangasius, der er produceret i Vietnam.

Retsforhandlingerne for Retten og den appellerede kendelse

31 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. februar 2015 anlagde Binca sag med påstand om annullation af den omtvistede forordning. Selskabet gjorde gældende, at det var udsat for forskelsbehandling, idet Kommissionen i den omtvistede forordning havde fastsat overgangsforanstaltninger og særlige undtagelsesbestemmelser for andre økologiske akvakulturer end dette selskabs. Denne forordning havde således været til fordel for selskabets konkurrenter, men der var ikke blevet fastsat nogen overgangs- og undtagelsesforanstaltninger, som Binca kunne drage fordel af. Det er Bincas opfattelse, at sådanne overgangs- og undtagelsesforanstaltninger navnlig vedrørte ynglens oprindelse.

32 Binca hævdede, at andre erhvervsdrivende fortsat kunne bruge »øko«-mærket på visse betingelser, som imidlertid ikke var blevet tilbudt denne. I denne forbindelse gjorde Binca specifikt den ulige behandling for produktion i Mekongdeltaet (Vietnam) i modsætning til brakvandsområder i Europa gældende.

33 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 21. maj 2015 rejste Kommissionen en formalitetsindsigelse i medfør af artikel 114 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991.

34 Ved den appellerede kendelse afviste Retten Bincas søgsmål med den begrundelse, at selskabet ikke havde søgsmålsinteresse i forhold til spørgsmålet om annullation af den omtvistede forordning.

Parternes påstande for Domstolen

35 Binca har i appelskriftet nedlagt følgende påstande:

– Den appellerede kendelse ophæves.

– Den omtvistede forordning annulleres.

36 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Appellen forkastes.

– Binca tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

37 Til støtte for sin appel har Binca i det væsentlige fremsat fem anbringender, idet det første vedrører undladelsen af at tage hensyn til argumenterne vedrørende konkurrencebeskyttelse og at fastslå, at der forelå en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, det andet vedrører en tilsidesættelse af retten til adgang til effektive retsmidler, det tredje vedrører en tilsidesættelse af retten til en retfærdig høring og begrundelsespligten, det fjerde vedrører en tilsidesættelse af retten til et offentligt retsmøde, og det femte vedrører en tilsidesættelse af erhvervsfriheden.

Parternes argumenter

38 Med sit første anbringende har Binca kritiseret Retten for at have foretaget en vurdering, der førte til en fejlagtig omkvalificering af søgsmålet. Selv om Binca havde påberåbt sig en forskelsbehandling i forhold til konkurrenterne, der kunne beholde »øko«-mærket på grund af en vilkårlig og selektiv forlængelse af overgangsperioden, behandlede Retten søgsmålet, som om det alene vedrørte en påstand om at opnå en forlængelse af overgangsperioden.

39 Kommissionen har anført, at begrundelsen for den appellerede kendelse primært – og med rette – er baseret på Bincas interesse i at påstå den omtvistede forordning annulleret med henblik på at kunne fortsætte markedsføringen af pangasius med »øko«-mærket, idet det i selskabets stævning udtrykkeligt var fastslået, at formålet med søgsmålet var at få forlænget den i gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 11, fastsatte overgangsperiode. Dette formål forfølges ligeledes af de udenretslige tiltag, som Binca har iværksat, hvortil der er henvist i den appellerede kendelse.

40 Desuden har Kommissionen anført, at Binca ikke befinder sig i de samme konkurrencemæssige omstændigheder, som modtagerne af den omtvistede forordning, som er operatører af akvakulturbrug, idet Binca beskæftiger sig med import af pangasius som en økovare.

41 Kommissionen har tilføjet, at Binca ikke har fremlagt nogen overbevisende forhold, der kan begrunde, at der findes et konkurrenceforhold mellem selskabet og andre producenter af fisk fra økologisk akvakulturproduktion. Følgelig har Retten ikke begået en retlig fejl, idet den ikke foretog en mere detaljeret undersøgelse af Bincas argumenter vedrørende konkurrencebeskyttelsen.

Domstolens bemærkninger

42 Indledningsvis bemærkes, at Retten i forbindelse med behandlingen af formaliteten vedrørende det for den anlagte søgsmål behandlede søgsmålet, som om det alene vedrørte forlængelsen af den i gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 11, fastsatte overgangsperiode til Bincas fordel. Eftersom den omtvistede forordning ikke har ændret denne overgangsperiode, fastslog Retten i den appellerede kendelse, at annullation af førstnævnte ikke ville ændre på de gældende retlige rammer. Uden at behandle de andre betingelser vedrørende formaliteten konkluderede Retten således i den appellerede kendelses præmis 73, at Binca ikke havde nogen retlig interesse i at anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af den omtvistede forordning, og at søgsmålet dermed skulle afvises.

43 Med sin appel har Binca gjort gældende, at Retten inden for rammerne af behandlingen af formaliteten vedrørende søgsmålet for Retten burde have fastslået, at der ved den omtvistede forordning blev indført en forskelsbehandling, hvis anvendelse førte til en konkurrencefordrejning.

44 Det bemærkes, at et annullationssøgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person i henhold til fast praksis fra Domstolen kun kan antages til realitetsbehandling, såfremt sagsøgeren har en interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres. En sådan interesse foreligger kun, såfremt en annullation af denne retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, og søgsmålet således med sit resultat kan tilføre parten en fordel (dom af 4.6.2015, Andechser Molkerei Scheitz mod Kommissionen, C-682/13 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:356, præmis 25, af 17.9.2015, Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, præmis 55, og kendelse af 6.4.2017, Proforec mod Kommissionen, C-176/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:290, præmis 32).

45 I henhold til denne retspraksis påhviler det sagsøgeren at føre bevis for sin søgsmålsinteresse, hvilket er den afgørende og grundlæggende betingelse for al rettergang (jf. i denne retning dom af 17.9.2015, Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, præmis 58). For at et søgsmål om annullation af en retsakt, der er anlagt af en fysisk eller juridisk person, kan antages til realitetsbehandling, skal den sagsøgende part på relevant vis begrunde vedkommendes interesse i, at denne retsakt annulleres (dom af 4.6.2015, Andechser Molkerei Scheitz mod Kommissionen, C-682/13 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:356, præmis 26-28, og kendelse af 6.4.2017, Proforec mod Kommissionen, C-176/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:290, præmis 33 og 34).

46 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den appellerede kendelses præmis 60 og 62, at Binca for Retten har gjort gældende, at den omtvistede forordning gjorde det muligt for visse af selskabets konkurrenter – men ikke Binca selv – at fortsætte markedsføringen af deres varer med »øko«-mærket, og at forbrugerne, for så vidt som Binca ikke længere kunne sælge pangasius med denne mærkning, valgte fisk fra andre fiskearter, der stammer fra økologisk akvakultur. Binca har således anført, at såfremt den omtvistede forordning annulleres, ville selskabet kunne beholde sine kunder, idet konkurrenterne heller ikke længere ville have tilladelse til at anvende »øko«-mærket.

47 Det fremgår ligeledes af den appellerede kendelses præmis 70, at Binca for Retten har hævdet, at det med annullationssøgsmålet forekom muligt at opnå lige og rimelige betingelser for selskabet og de andre producenter af fisk fra økologisk akvakultur, derved at disse sidstnævnte – ligesom Binca – ikke længere måtte bruge »øko«-mærket på markedet.

48 Heraf følger, at Binca for Retten har anført, at selskabet havde en interesse i at påstå den omtvistede forordning annulleret, i det omfang en sådan annullation ville kunne afhjælpe den forskelsbehandling, som denne forordning havde skabt mellem selskabet og de andre producenter af fisk fra økologisk akvakultur, og ikke alene idet den omtvistede forordning ikke forlængede den i gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 11, fastsatte overgangsperiode.

49 Som det fremgår af den appellerede kendelses præmis 69, har Binca desuden for Retten anerkendt, at selskabet med sit søgsmål ikke ville kunne drage fordel af en forlængelse af overgangsperioden som fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 11, som ændret ved den anden ændringsforordning til gennemførelsesforordningen, alt imens selskabet gjorde gældende, at det ville være muligt at bringe den forskelsbehandling, som selskabet er udsat for, til ophør ved at fratage de andre producenter af fisk fra økologiske akvakulturer retten til at bruge »øko«-mærket.

50 Under disse omstændigheder har Retten, idet den med urette fandt, at det af Binca for denne anlagte søgsmål havde til formål at få den omtvistede forordning annulleret udelukkende med den begrundelse, at denne sidstnævnte ikke forlængede overgangsperioden, hvilket har ført til en fejlagtig omkvalificering af søgsmålet, begået en retlig fejl.

51 Følgelig skal den appellerede kendelse ophæves, uden at det er fornødent at tage stilling til de øvrige anbringender, som Binca har fremsat.

Om søgsmålet for Retten

52 I overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, når den ophæver den af Retten trufne afgørelse, selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.

53 I det foreliggende tilfælde råder Domstolen over de nødvendige oplysninger til at træffe endelig afgørelse om, hvorvidt Binca havde søgsmålsinteresse.

54 Det skal i denne henseende indledningsvis bemærkes, at Binca i sin stævning i første instans har anført, at den omtvistede forordning skulle annulleres som følge af en vilkårlig forskelsbehandling af de forskellige økologiske akvakulturer, og at denne annullation ville føre til forskelsbehandlingens ophør og tvinge Kommissionen til at træffe en afgørelse uden forskelsbehandling vedrørende overgangsforanstaltningerne. I denne stævning har Binca for så vidt angår ynglens oprindelse præciseret, at ændringen af gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, ved artikel 1, nr. 1), i den omtvistede forordning medførte en forskelsbehandling af akvakultur, der drives i Mekongdeltaet, og akvakultur, der drives i brakvandsområder i Europa.

55 Binca har i sine bemærkninger til den af Kommissionen fremsatte formalitetsindsigelse yderligere anført, at producenterne af økologisk laks og ørred er blevet begunstiget med to undtagelser, hvoraf den første følger af gennemførelsesforordningens artikel 25k, stk. 1, litra e), der blev indført ved artikel 1, nr. 3), i den omtvistede forordning, og den anden følger af gennemførelsesforordningens artikel 25k, stk. 5, indført ved artikel 1, nr. 5), i den omtvistede forordning, der muliggør henholdsvis brugen af hele fisk som foder til de kødædende dyr og tilføjelsen af histidin med henblik på at sikre laksefiskenes næringsbehov.

56 Som generaladvokaten har anført i punkt 69-73 i sit forslag til afgørelse, kan de specifikke argumenter vedrørende artikel 1, nr. 3) og 5), i den omtvistede forordning, der indfører henholdsvis litra e) i gennemførelsesforordningens artikel 25k, stk. 1, og stk. 5 i nævnte forordnings artikel 25k, idet de ikke blev fremført af Binca i stævningen i første instans, ikke tages i betragtning med henblik på at efterprøve, om Binca havde en interesse i at påstå den omtvistede forordning annulleret. Det følger således af artikel 21 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 44, stk. 1, i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 (nu artikel 76 i Rettens procesreglement af 23.4.2015), at den stævning, der indleveres i første instans, bl.a. skal angive søgsmålets genstand og indeholde påstandene samt en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

57 Hvad derimod angår spørgsmålet om, hvorvidt Binca havde en søgsmålsinteresse i at få den omtvistede forordnings artikel 1, nr. 1), som ændrede gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, annulleret, har Kommissionen bemærket dels, at dette selskab, idet det alene har status som importør af fisk, ikke er i konkurrence med de producenter, som angiveligt har fordel af den omtvistede forordning, dels, at pangasius ikke er i konkurrence med de andre typer af fisk, som den omtvistede forordning ifølge Binca tillægger en fortrinsbehandling.

58 For det første er Bincas rolle i forsyningskæden for økologiske pangasius fra Vietnam – således som det fremgår af denne doms præmis 25 og 26 – imidlertid bredere og mere kompleks end en almindelig importørs rolle. Idet de krav til økologisk mærkning, som gælder for importører af akvakulturprodukter, under alle omstændigheder omfatter produktionskravene i den omtvistede forordning, hvilket Kommissionen bekræftede ved den mundtlige forhandling ved Domstolen, kan det i det foreliggende tilfælde ikke lægges til grund, at alene fiskeproducenterne kan antages at have en interesse i at få den omtvistede forordning annulleret.

59 For det andet tilkommer det ikke Domstolen i forbindelse med behandlingen af formaliteten at tage endelig stilling til, om der foreligger et konkurrenceforhold mellem Binca og de fiskeproducenter, der angiveligt har draget fordel af den omtvistede forordning, eller mellem økologisk pangasius og andre fisk fra økologisk akvakultur, med henblik på at fastslå Bincas søgsmålsinteresse (jf. analogt dom af 28.1.1986, Cofaz m.fl. mod Kommissionen, 169/84, EU:C:1986:42, præmis 28). I det foreliggende tilfælde er det tilstrækkeligt at efterprøve, om Binca på relevant vis har begrundet den interesse, selskabet har i den omtvistede forordnings annullation.

60 I denne henseende har Binca ikke alene for Retten anført, at selskabet ville drage fordel af, at artikel 1, nr. 1), i den omtvistede forordning, som ændrede gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, annulleres, men har ligeledes forklaret, hvorledes denne ændring, som blev foretaget ved den omtvistede forordning, tildeler visse af de andre producenter af fisk fra økologisk akvakultur fordele og medfører negative handelsmæssige konsekvenser for selskabet.

61 Inden for rammerne af disse argumenter har Binca ligeledes gjort gældende, at på grund af de særlige naturforhold for akvakulturbrug i Mekongdeltaet vil det brug, der forsyner Binca, ikke kunne drage fordel af gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, litra c), i den affattelse, der følger af artikel 1, nr. 1), i den omtvistede forordning, i modsætning til de brug, der ligger i europæiske farvande.

62 Det skal i denne henseende bemærkes, således som det fremgår af punkt 87 i generaladvokatens forslag til afgørelse, at i henhold til tredje og fjerde betragtning til den omtvistede forordning, har gennemførelsesforordningens artikel 25e, stk. 4, til formål at lette den igangværende produktion af økologiske fisk, som i modsat fald ville blive afbrudt. Den af Binca nedlagte annullationspåstand ville derfor føre til en fjernelse af disse undtagelser og gøre det vanskeligere eller direkte umuligt for de andre producenter at producere bestemte fiskearter »økologisk« som omhandlet i grundforordningen, i gennemførelsesforordningen og i ændringsforordningerne til gennemførelsesforordningen.

63 Det skal derfor fastslås, at Binca i tilstrækkelig grad har godtgjort sin søgsmålsinteresse ved på relevant vis for Retten at have påberåbt sig de negative følger, som de i annullationssøgsmålet omfattede bestemmelser i den omtvistede forordning ville få for selskabet, og den fordel, som selskabet vil kunne opnå som følge af en annullation af disse bestemmelser. På tidspunktet for undersøgelsen af, hvorvidt den for Retten anlagte sag kan antages til realitetsbehandling, skal denne fordel tages i betragtning uafhængigt af den omstændighed, at Retten ved sagens afslutning træffer afgørelse om, hvorvidt den anfægtede bestemmelse skal annulleres.

64 Heraf følger, at Binca havde søgsmålsinteresse.

65 Det skal imidlertid bemærkes, at Domstolen ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at tage endelig stilling til de andre fremførte argumenter i forbindelse med Kommissionens formalitetsindsigelse i forhold til det af Binca anlagte annullationssøgsmål samt om sagens realitet.

66 Følgelig hjemvises sagen til Retten, og afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Fjerde Afdeling):

1) Den Europæiske Unions Rets kendelse af 11. marts 2016, Binca Seafoods mod Kommissionen (T-94/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:164), ophæves.

2) Sagen hjemvises til Retten.

3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Underskrifter